

PĘDZENIE (5) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe z tekstów nieoznaczających é oraz -é.

sg N pędzeni(e) (2). ◇ D pędzeniu (1). ◇ I pędzeni(e)m (1). ◇ L pędzeniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. pędzić.

1. Gnanie, prowadzenie przed sobą [w tym: dokąd (2)] (4) :

Przen: Prześladowanie, wywieranie nacisku (1) : Insectatio, Złorzeczenie/ pącicie pędzenie. Mącz 385d.

a. O stadach zwierząt domowych (2) :

Wyrażenie: »pędzenie bydła, wołow« (1:1): SarnStat 1228; y trudzić ciááá fwe chodzeniem y nołżeniem ofiar/ y pędzeniem bydła/ nie przyfzło ludziom iedno z ciężkością SkarKaz 40b.

b. Urowadzanie w niewolę (1) : *Miedzy rozprofzeniem Zydowskiem/ nawięthfza ná nie była oná Bábilońka niewola á ięctwo Zydow/ y pędzenie do Bábiloniey BielKron 266.*

2. Powodowanie wydzielania się z organizmu (1) :

Wyrażenie: »pędzenie uryny« (1): wodka [z michunki] iefthdziwney mocy wpędzeniu vriny FalZioł II 8a.

Synonim: 1. gnanie.

Cf PĘDZIĆ

KWysz